

ulige og uretfærdigt, maa tale til Gunst for Procentsystemet. Vel tilføiede det ærede Medlem, at han havde en Frygt for, at det vilde blive endnu værre med Procentsystemet, men det have vi dog ikke endnu noget Bevis for, vi tør troe, at det vil blive meget bedre. Den ærede 7de Landssthingsmand for 1ste Kred (David) gjorde opmærksom paa en Omstændighed, som efter min Mening taler overordentlig til Gunst for Procentsystemet; jeg veed ikke, om han selv har udledet dette deraf, men jeg gør det. Den ærede Landssthingsmand gjorde opmærksom paa, hvormeget Egeligheden var gaaet fremad est. i den sidste Lov, fremfor efter den første, efter Loven af 1867 fremfor efter Loven af 1864, og han gjorde ved Siden deraf opmærksom paa, at ogsaa Skatteindtægten var steget ganske uforholdsmæssig meget, idet den efter de Tal, han angav, i disse 3 Aar var steget med over 20 Millioner; Noget, der ikke kunde fremgaae af den foregæede Indtægt, der i Virkeligheden var kommen tilstede, men som maatte være kommet tilstede, fordi man ved den sidste Afgiftning bedre forstod at beregne Indtægterne. Den ærede Landssthingsmand sagde, at han egentlig ikke kunde begribe, hvorledes det hang sammen, men jeg troer, at jeg veed Hemmeligheden. Hemmeligheden er den, at man i 1867 indførte Skattecommissairer, og disse virkede gavnligt i dobbelt Retning; for det Første derved, at Indtægterne bleve mere eens fremdragne i alle Communer, og for det Andet derved, at alle Indtægter kom frem. Men det, at disse Skattecommissairer saaledes kunde drage Indtægten frem i den Grad, vi nu hørte var Tilfældet, at den kunde stige med over 20 Millioner i Forhold til, hvad den var ansat til i 1864, taler netop til Gunst for det System, her er indført, hvorefter Skattecommissitioner, bestaaende af 3 Medlemmer, udnævnes af Finansministeren. Jeg tør troe, at disse Skattecommissitioner ville være istand til at fremdrage Indtægten, naar de blive valgte med Omhyggelighed, naar deri kommer til at sidde Mænd, som er saa selvstændige, at de tør sætte sig imod alt det, der vil stille sig op imod dem, for at faae Indtægten fremdragen. Jeg har altsaa det Haab,

at en Skat, der bliver opkrævet efter de Regler, som her ere opstillede i Lovforslaget, vil blive ligeligere og retfærdigere fordeelt paa Landets Skatteydere, end Tilfældet vilde være efter Contingentsystemet. — Der er imidlertid en Indvending, jeg har imod denne Indkomstskattelov, og som jeg har imod enhver Indkomstskattelov, der ikke optager det Moment, jeg sigter til, i sig, og det er det, at denne Indkomstskattelov slet ikke tager Hensyn til Formuen. Det bør komme frem her i denne Sal, at Formuen er et vigtigt Moment med Hensyn til Skatteebnen. Jeg skal ikke gaae dybt ind paa at begrunde denne Sætning, thi den har vundet flere og flere Tilhængere, og jeg troer ogsaa, at Sandheden deraf er saa klar, at den i sig selv ikke bliver bestridt; men jeg vil kun udtale, at saalænge dette Moment ikke er kommet med, vil ingen Indkomstskat være en retfærdig Skat, og det er dog det, enhver ny Skattelov maa gaae ud paa, at Skatten saameget som muligt bliver paalignet i Forhold til Eonen. Imidlertid erkender jeg, at, naar Regjeringen ikke tager dette Spørgsmaal i sin Haand og søger at tilvejebringe en særskilt Formuesbeskatning, saa vil det være vanskeligt for Rigsdagen at kunne udarbejde et Forslag til en saadan, da der i saa Henseende er et ganske anderledes Materiale og ganske anderledes Kræfter tilstede hos Regjeringen end hos Rigsdagen, og derfor vil jeg heller ikke gjøre Forsøg paa at anbefale at faae Bestemmelser i saa Henseende optagne i denne Lov, allermindst dersom man skal kunne have noget Haab om, at den skal komme ud i denne Session. Men jeg vil dog henlede den høitærede Finansministers Opmærksomhed paa, om han ikke vilde finde, at der var Grund til at tage under Overveielse, om ikke en lav Formueskat ved Siden af Indkomstskatten kunde søges tilvejebragt; thi en saadan Formueskat bør efter min Formening kun være meget lav. Man har i Folkethinget opstillet den Sætning, at Indtægten af Formue kunde beskattes dobbelt saa høit som Indtægten af personlig Virksomhed; men dette er efter min Formening en for stærk Paastand; thi, giver Formuen Indtægt, saa bliver den jo beskattet igjennem Indtægten, og